

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ш. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Реклама не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4-00 зок.
Чвертьрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Заход.
Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр.
Італії 7-50 зок. Німеччині 7-50 зок.
Швейцарії 5 шв. фр. Нідерланд-
амі 30 ф. н. Румунії 100 лей. Ба-
гарії 7-50 зок. Австрії 7-50 зок.
Збіжжя адреса 1 зок.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКЛАДНИКА
20 сот.

Др. мед. Ольга Чайковська-Ляхова
дентист-стоматолог
ординує від 10. червня п. р.
при вул. ВИШНЕВЕЦЬКИХ Ч. 8. Тел. 107-60
одна травма зупинка вище техніки.

Українське народне учительство.

Перед Загальними Зборами „Взаємної Помочі
Українського Учительства“.

В неділю 3. л. м. відбудуться чергові річні
Загальні Збори стової організації всього укра-
їнського народнього учительства „Взаємної По-
мочі“. Вартість цієї організації може як слід о-
значити той, хто пам'ятає, чим українське учи-
тельство було перед чвертьстоліттям, а чим во-
но є тепер. Досить сказати, що із безправних,
беззасібних, залізаних, поневірених чужими і
всеподібних та часто-густо й легковажених
своїми розпорощених одиниць повстала тисяча-
ка армія організованого, свідомого вчитель-
ства, яке своєю організацією викликає пошану
у своїх і чужих.

Що ж це представляє собою В. П. У. В.? —
Передовсім велику організовану силу 3.100
членів! В. П. У. В. має — як на наші обставини
— і поважне майно, а саме: камениця при вул.
Уні. Любанської ч. 11 вартості 100.000 зок.,
камениця при вул. Якуба Стшеме ч. 11 вартості
120.000 зок., „Оселя“ у Ворохті вартості 120.000
зок., поїздик в Мушині 15.000 зок. і парцеля в
Кришні 10.000 зок., фонди: запозичковий і по-
смертний та Учительську Касу на окремих ко-
оперативних статутах. В. П. У. В. веде постійно
для своїх членів правну пораду і оборону у ста-
нових справах у багатьох випадках з успіхом
та дає фахові педагог. поради аж до помочі у
виробленні зразкових лекцій чи педагогічних
тем. В тій цілі удержує також і постійно допов-
нює власну Центральну Педагогічну Бібліотеку.
Яка нині числить около 2.000 томів, а нею мо-
жуть користуватися передовсім співробітники
вчителів та всі члени Т-ва. При „Оселі“ у Во-
рохті удержує В.П.У.В. бібліотеку головню з об-
ласті безетристики, що числить поверх 1.000
омажков. Бібліотека ця призначена з першу чер-
гу для учителів і учительок, що приїжджають
до „Оселі“ на вліччюнок. Та з біжучим роком
Провіз Товариства зробив ту бібліотеку загаль-
но-доступною для усіх літників і гостей, що
приїжджають до Ворохти, а зимою користують-
ся нею місцеві гуцули.

Визначна діяльність В. П. У. В. багата і
зала. Передовсім поважний фаховий квар-
талник: Шлях виховання і навчання з додат-
ком: „Методика і шкільна практика“ (5 до 6
арк. друку), далі — офіціоз Т-ва „Учитель-
ське Слово“ (2 арк. місячно) та неперіодичне
видавничо-книжкове „Педагогічна Бібліотека“
(5—6 арк. книжка — досі вийшли 4 числа).
Дотеперішні осяги — це найкращий доказ,
що українське учительство має організаційний
мисл і має великі засоби моральних цінностей.
Зокрема треба зазначити велике розуміння
учительства до справ „Рідної Школи“ та жер-
ственності на її цілі, що вибивається на одно з
серпних місць українського громадянства. Не
тільки в місцевих і повітових товариствах і ор-
ганізаціях працює українське учительство, але
й у центральних установах (Головний Виділ
„Прогресу“, Головна Управа „Рідної Школи“ та
інші), працюють народні учителі на провідних
місцях як члени Управ, Виділів, чи Президій. Та
муралісти, солісти, асестороння праця здала
українському учительству доврія широких на-
родних мас і тому учитель став і важним по-
літичним чинником сучасної доби. Це не припа-
док, що першим берестейським в'язнем, якого
судили у Львові і Рівні, був саме учитель Лі-
щинський. А й тепер народні учителі (Великан-
ович і Вахнюк) як активні політичні діячі і посяи

Французьке жіноцтво і політичні права.

Львів, 1. липня 1932.

Справа реформи прав жіноцтва у Франції
знову стала гостро актуальною. Із приходом
уряду Ерріо покращили вигляди, що нарешті
Французьке жіноцтво дістане політичні права,
які віддана мають жінки в інших культурних
країнах. Досі французький сенат відкидав прин-
ципально проекти парламенту або затягув їх,
відкладав голосування над ними із чисто фор-
мальних причин і тримався цієї тактики від 21
листопада 1922, коли відкинув 156 голосами
проти 134 останній проект парламенту про ви-
борче право для жіноцтва.

Тепер уряд сам передав сенатові проект
зміни цивільного кодексу у деяких важких
статтях, що обмежують жіночі права в суспіль-
ному житті. У Франції досі має силу кодекс
Наполеона у таких питаннях як заборона для
жінки шукати судово батька своєї дитини, рі-
шати про виховання дітей, змінити довільно
місце свого побуту, вести самостійно підприєм-
ство без дозволу мужа або добувати самій па-
шпорт. Само виборче право є тільки одною із не-
значних „свобод“, якої домагається сучасна
французька жінка, залежна зовсім від муштини у
громадському та родинному праві.

Дарма, що загальна оцінка висловлюється
нині устами преси за зрізанням жіноцтва у
правах із мущиною, застереження, які робить
П. представники, не дозволяють іще передбачи-
ти, в якій мірі ці права будуть поширені у зако-
нодавстві. Факт, що французька жінка досі ли-
шилась у своїх суспільних правах позаду всіх
інших жінок в Європі, заважає із своєрідними
рисами всього французького життя. Жіночий
рух був слабший досі у Франції, як в інших кра-
їнах. При численних анкетах на тему політич-
них прав, такі неофіційальні представниці само-
го жіноцтва як письменниці та артистки, що
мають більший вплив на загальну оцінку, ніж
професійні діячки, нерідко заявляли, що фран-
цузькі жінки не домагаються більших прав, ніж
мають, тому, що їхній вплив на політику та все
культурне життя Франції сильніший, ніж в які-
небудь інші країни!

Це незаперечне явище важко зрозуміти чу-
жинцям, які не знають своєрідної психології
французів і всієї історичної традиції Франції.
Франція у політиці та культурі — це досі... Па-

до варшавського союму гідно репрезентують у-
країнське учительство.

Мусимо доложити всіх зусиль, щоби удер-
жати наше українське учительство на тому ви-
сокому духовому і моральному рівні, щоби не
допустити до демобілізації духа, за якою неми-
нучо йде пониження та упадок духових і мо-
ральних цінностей. Це необхідно ще й тому, бо
нашим обов'язком притягнути до стової ор-
ганізації і тих „блудних синів“, що на жаль досі
не є членами В. П. У. В. А їх доволі поважне чи-
сло. Ось що говорять офіційальні цифри:

В 1930—31 рр. було в Польщі 4.964 держав-
них українських народних учителів*, а в тому
числі 4.538 греко-кат., 35 римо-кат., 387 пра-
вославних і 4 євангеліки. Не буди займатися
тими несвідомими „греко-католиками“, що роз-
губилися по чужих налях. Бог з ними! Але є ще
1.864 свідомих учителів-українців, що не стида-
лися ані не боялися урядово вписати себе до у-
країнської нації, — а їх ще й до нині нема чо-
мусь у В. П. У. В. Тому В. П. У. В. мусить їх без-
умовно виняйти і пригорнути до себе, бо якщо
не зробить того в короткому часі, то чимало з
них розгубиться так, як розгубилися сотки „гр-
католиків“...

Іван Герасимович.

* На підставі „Rocznika Statystyki Polskiej z 1926
do 1931“ i „Tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Sta-
tystycznego“.

** Із загального числа 5.138 учителів гр.-кат. в
Польщі причислялося до українців 4.538, до поляків 568,
до білорусів 2, до росіян 2 і до невідомої (?) наці-
ональності 28. — разом 5.138.

рив. А у Парижі роль жіноцтва така велика і
така неопозбна до ролі, яку відіграє жіноцтво
інших європейських столиць, що одні і ті самі
зовнішні факти мають часто зовсім інший аку-
тришний зміст. У нікій європейській країні
жінки не мають особисто такого безпосеред-
нього впливу на справи державної ваги як у
Франції. У цьому пункті небагато тут змінилось
від Людовика XIV і Наполеона.

Не інакше стоїть справа із громадськими
та родинними справами. Французька жінка,
завдяки своїй вродженій інтелігенції та жіночості
аміє в кожному поодинокому випадку дає
собі раду з мущиною, що має на своїм боці за-

Центральний Кооперативний Банк „Красівий Союз Кредитовий“ у ЛЬВОВІ, РИНОК, ч. 10.

Ч. тел. 433. — Конто Почтової Шляху ч. 143.467. —
(власна камениця при вул. 3. Мая ч. 15).

Як Центральна Каса Українських Кооперативів
приймає вклади ощадності, забезпечує їх у твер-
дій валюті та помішує в наших кооперативах, щоби
підняти господарський розвій українського народу.

кони, які боронять його інтересів. Товариське
життя і загальні закони, що дають кожній оди-
ниці більшу свободу як у якінебудь іншіх дер-
жаві, не дають французькій відчувати її по-
криданого стану. Та в міру того, як під на-
пором економічних потреб французька жінка
примужена щораз частіше працювати на себе,
появляється в неї щораз ясніша свідомість, що
вона повинна мати свободу перед законом, ко-
ли хоче самостійно рішати про напрям свого
життя.

Питання про рівні права жіноцтва з мущи-
ною не звязане у Франції з політичними погля-
дами так просто, як в інших країнах. Саме по-
ступові та ліві партії інколи виступають проти
прав для жіноцтва, а консерватисти домагають-
ся цих прав тому, що сподіваються від цих прав
змінення впливу церкви, що на провінції може
при виборах рахувати на голоси селянок і дріб-
нобуржуазного жіноцтва. Тому-то представни-
ки різних партій і груп виступають „за“ або
„проти“ реформи не засіди у згоді з усіми спів-
партійцями.

Чужинці, що хотять зорієнтуватися у тих
ріжких голосах, не повинні забувати, що по-
няття „традиції“ та „поступу“ не мають у Фран-
ції того самого змісту, що в Англії або Німеччи-
ні. Самі французьки заздалегідь зрікаються
деяких прав, за які англійки та німки боролись
принципально, а одночасно не хотять зріктися,
виборивши собі „рівність перед законом“, де-
яких виниклих суспільно-товариських приві-
леій, прибаланих віковою традицією, яких не
мають жінки інших європейських народів.

З льозанської конференції.

ЛЬОЗАН. (ПАТ). Засідання репарційного
Комітету скінчилося опівночі. Німечка делега-
ція в тому засіданні участі не брала. На засі-
данні дискутували на тему висоти (глобальної)
суми, що її малаб заплатити Німеччина. 6 липня,
що нині приїде між вірителями до порозуміння.
Опісля дискутували над англійським проло-
женням щодо облігацій, якими Німеччина малаб
заплатити ту суму. Англі. делегация пропонує
текст, що складається з кількох статей, в яких
спречкована система облігацій, спосіб емісії і
система розділу між вірителями. Меллонів
робить тепер сильну пресю на німечку делега-
цію і пропонує її формулу порозуміння. Най-
важливішим фактом вчорашнього дня є щораз
більша солідарність віритель Німеччини, зо-
крема Франції і Вел. Британії, які ділять іще
майже до повного порозуміння дотично проло-
ження, яке спільно пропонує Німеччині. — У
вікторок має пазити членивме наслідання кон-
ференції.

Жидівські кольонії на Україні.

IV.

Занедбані господарства. — Кольонії на приватних землях. — Доба Столипіна.

Мало жидів-колоністів вело хліборобську працю особисто. Жінки тільки вяжуть панчохи, на поліві роботи не ходять через забобони, будім-то це невідповідна річ для жидівки; діча-та ні трохи не дбають, щоб придбати знання, конче потрібне у селянським побуті. Загалом про жидівські кольонії цілої Херсонщини Гурович каже: „Кожна з них має вигляд забутого кута, де відірвані від своїх звичайних занять жиди ведуть жалюгідне існування. Дещо ліпше було в Маріупольсько-Олександрівських кольоніях на Катеринославщині, створених за гр. Кісільова. Загалом Гурович виніс песимістичні враження з свого огляду Херсонсько-Катеринославських кольоній на державних землях і покладав надії на молоде покоління, що родилося і виростало в кольоніях. Відомостей про якісний стан бесарабських кольоній мало і вони дуже суперечні, загалом полишаючи недобре враження. Щодо 216 посілків у дев'яти західних білорусько-українських губерній, то ріжні дані про них сходяться, що ці кольонії мертворождені. Повстали вони з огляду на полекші, насамперед звільнення від військового обов'язку, грошових допомог і тому подібних вигід, якими уряд спонукував жидівство займатись хліборобством.

Однак від самого початку вони майже не мали хліборобського характеру; колоністи були тільки номінально хліборобами, позатим розсівались скрізь, де тільки могли знайти легший спосіб прожитку. Зачислення жидів до хліборобів було тільки засобом оминати державні обов'язки. Жидівські кольонії Київщини, Поділля та Волині на підставі даних на початку 70 рр. експедиції Чубинського, роблять на подорожнього тяжке враження. Хати стоять з обідраними дахами, багацько хат просто як пусті. Майже всі хати небілені, глина з надвірних мурів пообвалювалася. Коло багатьох хат ні кола ні двора. Без перебільшення — жидівські кольонії виказували як казали росіяни „мерзость запустения“. На запит, чому жиди-колоністи самі не порають землі, не ходять за плугом і не косять, вони відповідали: „Пощо я буду ходити за плугом? На те є мужик; я йому заплачу, він і зробить, що мені погребя“. Кожний жид вважає себе створеним для торгівлі, посередництва, а для фізичної праці, на їх думку, є мужик.

Ще треба сказати про якісний стан жидівських кольоній на приватних землях. Під цим оглядом є виразні дані з Київщини. На 1845 р. там було три кольонії. Повстали вони, як і скрізь, щоб скористати з полекш і допомог від уряду. В одній кольонії господарювало три родини, у другій — п'ять, інші віддавали свої земельні участки в аренду, а самі жили поза кольонією з крамарства чи факторства, або з дрібною ремісничою праці; їх хати лишались пустою, у них жив хто хотів без платні. Про

кольонії на приватних землях Херсонщини нахлимо у половині XIX в. дещо вигідніші умовини, всеж такі, що не відрізняються від положення жидівських кольоній на тамошніх державних землях. Тут слід згадати, що одночасно з жидівською з початку XIX в. за починком російського уряду пішла й німецька колонізація степових земель України. Німці дали зразкових хліборобів. Щоби жиди-колоністи могли від них навчитися хазяйнування, уряд оселявав на жидівських кольоніях поодинокі німецькі родини, під назвою „мустервіртів“; але робив це тільки у кольоніях на державних землях Херсонщини (на 22 кольонії 136 німецьких господарств) та Катеринославщини.

Починаючи з 70-их рр. і до світової війни уряд не цікавився насадженням жидівських хліборобських кольоній; не цікавило цим й жидівство само. За політичної реакції 1881 р. в торговельно-промисловій діяльності панувала політика економічного лібералізму завжди для жидів найзручніша. Хліборобство їх не притягало. Період величезного землевлаштування в Росії в часах з 1906 р. до війни, зв'язаний з іменем міністра Столипіна, пройшов понад жидівством. Якби жиди мали природний нахил до землі, то ця доба могла би бути використана жидівством для нових кольоній на Україні і в азійській частині Росії. Це не сталося. Не помічало й відновлення існуючих кольоній або бодай удержання status quo. З херсонсько-катеринославських кольоній частина жидівської людності відійшла. Це поліщувало земельне забезпечення тих, що в кольоніях залишилися. У 1870—80-х рр. загально-європейська депресія, розуміється, захопила і Україну та оселені на її землях жидівські кольонії, але по тих роках сільське господарство вступило у виїмкову фазу; збіжжя мало добрий збут, ціни росли, а одночасно дорожчали землі колоністів. Усе це стало тісніше вязати колоністів з безплатно придбаною землею. (Продовження буде).

Проф. О. Мицюк.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ П. Т. ПАНСІОНАМ

у живцях і літницьках на найкорисніше джерело закупу чаю і кави ф-я Юлій Прівес, Львів, Рей-2094 тана 5. Цінники на бажання. 4—8

Непринята димісія.

БУДАПЕШТ. (ПАТ). Голова ради міністрів гр. Каролі, вважаючи, що його уряд, іменованій перед роком, виконав своє завдання, зголосив на руки регента димісію кабінету. Регент димісію не прийняв і прохав гр. Каролі, аби він проводив далі урядові. Гр. Каролі залишився далі головою уряду.

Українська „національна меншність“ в „Українській“ Рад. Республіці!

Українська преса в московських катальогах.

(УП) Московсько-більшовицькі офіційні установи в Німеччині розповсюджують каталоги періодичних видань цілого Рад. Союзу на 1932 рік. Видання гарне, на доброму папері, бо призначене для закордону. Повно там комуністичних реклам у московській та німецькій мовах. Всю пресу, подану в тому журналі, можна замовляти за границею.

До тексту додані в московській та німецькій мові ще й пояснення, на які саме варто звертати увагу, бо вони є доказом, як більшовики уявляють собі „самостійну“ Україну і в якому стилі представляють її закордону. В поясненні зазначено, що газети можна також замовляти і у „мовах національних меншностей“, як українській, білоруській, вірменській, французькій та англійській. Отже виходить, що українці, не меншості у своїй державі, яка існує лише на папері, бо колиб існувала в дійсності, то було б більшістю. Всіх мов нац. меншностей вичислено в каталозі 17, коли звичайно подається, що в Союзі живе щось около 120 народностей з різними мовами. Так в дійсності виглядає під національним оглядом „єдина русская земля“.

В московській мові пропагується аж 535 газет та журналів з різних ділянок життя. Все це преса, що кричить за себе своїми заголовками, бо по змісті вся та преса дуже одноманітна „зв'язна“. З тих газет виходить у Харкові 27, 6 між ними й щоденники. Щодо української преси, то подано там 123 титули, з того 10 щоденників, 4 що другий день, а решта то тижняники, а найбільше місячників та кварталників. У білоруській мові подано всього 22 назви. Крім того подано, що в Харкові появляються ще 3 польські газети, а в Проскуріві одна. Німецьких виходить на Україні 6, жидівських значно більше, найбільше у Харкові, Києві та Одесі.

Мовний закон у Бельгії

БРЮСЕЛЯ, 1. 7. ПАТ. Парламент прийняв 86 голосами проти 69 урядовий проект мовного закону. Так не прийшло до кабінетової кризи яку заповідали на сьогодні.

„Без шибениці не обійдеться“.

БЕРЛІН, 1. 7. ПАТ. Провідник нац. соціалістів д-р Гебельс у промові, яку виступив у Кільонії, сказав, що його партія не підтримуватиме ніякого кабінету, якого не обсядають гітлерівці. Теперішній Папенів кабінет лише перехідний. Він не зможе опанувати подій, які нагортаються у Німеччині, бо за ним не стоїть однієї маса німецької суспільності. Згадуючи про хід подій у Німеччині сказав Гебельс, що без шибениці не обійдеться.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 3. ЛИПНЯ 1932.

П. ЯКОВИЧ.

У кіні, з другого боку.

Берлін, у червні.

— Маєте охоту відвідати фільм-ателіє в Йоганністаді? — запитав мене вчора рано товариш, представник французької преси.

— Дуже радо! Я майже зовсім не знаю закусівської праці модерної звуко-фільми.

Умовилися на 11. год. в бюро Союзу Закордонних Пресових Представників. Крім нас двох, ще: француз, німець, маляр і росіянин. Чекали на авто, обіцяне фірмою „Тонфільм-Консорціум“. Минула ціла година. Ініціатор уже кілька разів повторив нам, що нас запросив молодий багатонадійний режисер, віденець, Е. В. Емо, відомий своїми кіно-комедіями „Панночка, ви дали але получения!“ і „Жіночий диктатор“. Тепер він „крутить“ подругу комедію „Подорож до Шотландії“ з Марленою Еггерт, Слезакон, Георгом Александером, Гансом Бравзеветтером і Трудою Берлінер.

Вже стратили були надію дочекатися, йшли з нашим товаришем і домагалися, аби заплатив за всіх такої (добрих 15 км.). Він телефонував на всі боки і просив усіх стежити, чи не приїхав уже великий чорний „Крайслер“. Ще минуло пів години. До товаришів прилучилася одна пані, а самоходу не видно. У розпачі пішли на вулицю. Аж ось коло дверей шофер. Він уже давно чекає. Наш добрий товариш подав число будинку і своє прізвище, але не сказав, в якому

бюрі його шукати. Що мав робити білий шофер, коли в тому будинку кількасот бюр?

Дивилися на авто. Воно не чорне, а... зелене і не „Крайслер“, а „Паккард“. Довго могли ми ще чекати, вибираючи з вікна!

Вулицями Вільмерсдорфу, Шенебергу і Темпельгофу на південний Схід великого Берліна. Чудова погода. Приємна прогулянка дорогами поміж розлогими шкільками садівництва „Шпет“. За 20 хвилин підїхали до брами ателіє.

Це коло того аеродрому, де недавно впав літак на дах одної фабрики і покалічив кількох робітників саме за проацер. У час війни були тут військові гангари. На версайське домагання їх мусили знищити. Перед десятима роками працював тут і я, і кількадесят українців. Усі ми були фільмовими „дірками“... Заробляли як статисти. Це був час німого кіна. „Крутили“ великі фільми: „Жінка Фараона“, „Доктор Мабузе“, „Нібелунги“...

Тепер усе дуже роз- і перебудовано. Тонові фільми зробила революцію не тільки на екрані. Змінився цілком самий процес виробництва з тим і закулісове життя фільмових працівників.

Тільки переїхали браму, як на кожному кроці побачили різної величини наїсся: „Увага! Абсолютна тиша...“ Червоні лампи над усіма дверима. Коли світяться, не сміє ніхто говорити, захопити тощо.

Була перерва на обід. Пішли привітатися. У невеликій кімнаті зібрані всі „тузи“ нової фільми. Симпатичний Емо тішиться, побачивши „міжнародну пресу“. Одному з „великого персоналу“ дав наказ провести нас до кантини.

Довгими коридорами і через велику Цаліну вшли ми, зустрічаючи на кожному кроці „шотландців“, „гусарів“ (якось інші підприємство

„крутило“ нову з улюблених у Німеччині воєнних фільм „Дивіться гусари (дуть!)“, „цирковні артистів“ і всяку всячину. Пригадалися часи, коли самому треба було перекидатися „цирковним“, „бедуїном“, „маркізом“, „поліцаєм“ чи „барабанщиком Фридриха Великого“...

Підкріпилися. Приїшов директор продукції д-р Іля Залкінд. Розуміється, наш такі землі. Навіть із самого Києва. Його закликали різніми запитами. Докладно розповів він про організацію виробництва кожної тонової фільми, а ще докладніше з'ясував зміст „Подорожі до Шотландії“. Усе там як водиться: чоловік, жінка, любов, лобка, дорожчине, намісто, корабель, багатий, але скупий (тому і Шотландія!) ауко... Низка складних, цікавих конфліктів, гарних сцен...

Нас більше цікавили приготівлені декорати та „зірки“. Переходили з чудового „шотландського парку“ на „корабель“, а звідтам до „перкви“. Подивилися автентичних „шотландців“ з їх опідличками, голими колінами, конячими хвостами. Зустрілися в короткій розмові із „сценарієм“, що за чверть години даватиме шлюб щасливій парі молодих закоханих.

Емо старався нас якомога краще розважити і все нам показати. Знайомилися ми з „молодими“ (Ганс Бравзеветтер) і всі гуртом пішли до „молодої“ (Марта Еггерт). Вона вже була готова. Кілька хвилин погостювали в її кімнаті. Незвичайно мила молода (без аналіз наведень!) — малярка!

А „вуліко“ (славний Леп Слезак) все ще не виходив. Йому перешиливали одяг. Треба було чекати. Нарешті вийшов. Самі справжні шотландці не розпінають, що це підроблений. Він жартував і спарився на тісний гостючий комік

Нема що й говорити, що конгрес найшовся в неабиякому положенні. Недавно ухвалено нові податки, а тут знов непередбачено треба нових мільярдів. А тимчасом Зл. Держави ще зі всіх держав найбільше дбають про своїх ветеранів. У біжучому році вони видали на допомогу ветеранам 1 мільярд 72 мільйони 64 тисячі дол., а за той час видали Вел. Британія, Франція, Німеччина, Італія й Канада разом усього 891,190,360 дол. на ту саму ціль. А такого забезпечення, як ветеранський „бонус“, не знає загалом ніяка інша держава. Тому то дехто називає ветеранський похід на столицю, що це „голд ап“ („руки вгору“) на уряд Зл. Держав. Одночасно з тим нагадують, що такий „голд ап“ уже був у 1783 р., коли то примашерували були незадоволені ветерани революції, а другий раз, коли в 1916 р. робітничі представники залягли були галерії Конгресу, щоб вимусити 8-годинний день праці на залізницях. Коли одна частина громадянства сприяє ветеранам і накликає

уряд, щоб сповнити „якось“ їхні домагання, то друга каже, що ці домагання не мають ніякого оправдання. Одне чи всі погоджуються, що „наступ“ ветеранів не організували революціонери, тільки їх спричинили безграничні обіцянки хлополопських конгресменів.

З одного боку не можна брати американським ветеранам за зле, коли вони впоминаються, щоб ті, в яких інтересі післала їх Америка на війну та які з тієї війни скористали, дали їм працю, або частину нагромаденого майна. З другого боку — не можна й похвалити ветеранів за те, що вони вимагають для себе спеціальних привілеїв, коли через безробіття тиняються мільйони людей, які вправді не були „героями“ війни, але все таки — голодні. Але тому, що американець має більш оборонну владу, ніж агресивну, ледви чи можна побоюватися якихнебудь насильних актів від недавніх героїв і нинішніх патріотів.

Лев Ясінчук

Чому нема українських вивісок.

БОРотьба за права рідної мови.

Львівська конференція українських правників з представниками центральних установ і преси пригадала українському громадянству його обов'язки супроти рідної мови: домагатись прав для української мови в судах, школах і в усіх урядових установах а також належного їй пошанування взагалі в публичному житті.

Як відомо, впродовж останнього десятиліття зникли українські написи майже з усіх склепів, фризів, ремісничих робітень, ресторанів, каварень і т. п. підприємств. Наше громадянство прийняло це спокійно до відома і далі підтримує ті підприємства. Їх склепи і ресторани, які удержуються грошем української клієнтелі, але не почуваються до обов'язку шанувати цю клієнтелю. Чи дасться щось подібного подумати в інших народів?

В минулому тижні вибрався я за орудком до Самбора і Перемишля. В Самборі зайшов я до ресторану в Ринку. Велика зала ресторану і друга менша заповнені гостями і то українськими, бо майже при кожному столі чути українську мову. Говорять нею і кельнери. Видко, що ресторан удержується українським грошем. А українського напису цей ресторан не має, також карта страв у чужій мові. Видко, ніхто з українців цією справою не цікавиться. Коли ж я запитав кельнера чому нема українського спису страв, звагнув плечима, якби хотів сказати: „Чого цей чужинець допущає?“

Ще того самого дня під вечір приїжджаю до Перемишля. Давно я вже тут не був, отже шукаю ресторану, щоб виїхати зі здоровим плуном.

ком. На щастя здибаю свого старенького професора-емерита, а цей рекомендує мені один ресторан біля „Народного Дому“. Заходимо туди оба. Написів українських не бачу. Зате у двох кімнатах переважно українські гості. Мій товариш пояснює, хто це. Бачу тут молодих адвокатів, студентів, двох священників і ще кількох інтелігентів. Карта страв у чужій мові. Видко — ніхто не упоминяється за пошанування української мови в письмі, хоч власник ресторану а також обслуговуючі кельнери гарно володіють українською мовою.

Це факти! І чиж можна дивуватися чужинцеві, котрий заїхавши до Самбора чи Перемишля і побачивши, що ні там ні тут нема українських написів, нема карт страв у нашій мові — буде думати, що в Самборі і Перемишлі нема українців. А діється це через наше недбальство і брак національної самопошани.

Це лише приклади з моєї останньої поїздки! А скільки таких „прикладів“ можна знайти, починаючи від Львова! Як може влада шанувати права нашої мови, коли бачить, що ми не шануємо своєї мови навіть там, де це від нас залежить?

Отже зачнім вимагати (і то рішуче зі всіми консеквенціями!) пошанування для української мови зі сторони тих, яких своїм грошем удержуємо.

Подорожний.

У недугах крові, шкірних і нервових, викликаючи природну гірку воду „Franciszka Józefa“ приймаємо организм травлення і природні функції. 1517

Київські заворушення з Німеччини.

БЕРЛІН, 1. 7. ПАТ. До льокалю, до якого заходять гітлерівці, підіхали мин. ночі невідомі люди та не висідаючи стріляли у вікна з револьверів. Було кільканадцять ранених. На пл. Ноллендорф у сутинці був один тяжко ранений. Його забрали до шпиталю. В Гатінгені під час стрілянини нац. соціалістів із комуністами був убитий один комуніст, п'ять тяжко ранених. Скільки загалом було ранених, невідомо. В Кайзерлятені комуністи вбили мешканця недалекого села. В Штутгарті повторилися сутички між комуністами та нац. соціалістами перед домом професійних союзів. Поліція арештувала 3 комуністів. Поліція в Діссельдорфі викрила новий склад зброї та муніції. Арештували 14 комуністів за те, що нелегально мали зброю.

Скасування Еміграційного Уряду.

Ошадновесті зарядження польського уряду спричинили ліквідацію деяких міністерств та підчинених їм установ. Між іншим перестане існувати як самостійна одиниця Еміграційний Уряд.

У Дневнику Державних Законів ч. 52 а дня 26. червня ц. р. появилася декрет Президента Р. П. зі силою закону про скасування Еміграційного Уряду та про переказання його агенд двом міністерствам: міністерству закордонних справ та міністерству праці й суспільної опіки. Одночасно перестануть існувати Еміграційна Державна Рада та комісія для розподілу і вжиття кредитів на опіку над еміграцією, яких ліквідацію поручено міністерству праці. Обсяг ділянки міністерства праці в еміграційних справах поза границями держави переходить на міністерство закордонних справ у порозумінні з міністром праці. При міністерстві праці позиняться всі агенди країн.

Як зауважимо, ресорт еміграції при міністерстві праці востаннє даліше дотеперішній директор Еміграційного У-ту п. Накондичіков.

Зі студентського життя у Берліні.

(УП) Дня 26. травня відбулось у Берліні в грузинській колонії свято проголошення незалежності Грузії. У святі взяли участь і представники українського студентства. Від імені українців промовляв на святі п. Петро Кожевников.

Дня 28. травня азербайджанські емігранти влаштували свято проголошення незалежності Азербайджану. На цьому святі взяло участь також українське студентство в особах своїх представників. Від імені українського студентства, а радше всієї української колонії в Берліні виступив з довгою промовою п. В. Стахів, в якій закликав усі повзволени народи СРСР до співпраці для скоршого визволення з московського більшовицького ярма.

Дня 28. червня відбулась у Берліні влаштована німецьким студентством величезна маніфестація з нагоди підписання версайського договору. У маніфестації взяло участь коло 50 тисяч народу, переважно молоді. В тому святі взяли участь також і українські студенти як представники української нації, що також за-

ВЗУТТЯ елегантне і тривале
порукає
магазини **М. Пструхова** Львів, Галицька 11.
1072 Великий вибір — низькі ціни. 4-4

знала благодати версайського диктату. Після маніфестації прийшло до сутичок між повертаючими маніфестантами і зібраною поліцією. Хвилювало було положення досить грізне, але наслідки сутички незначні. На цьому святі маніфестації промовляв між іншими А. Розенберг, керівник заграничної політики німецької націонал-соціалістичної партії, відомий зі своїх публікацій про Схід Європи, в яких займає становище протиросійське та підкреслює значіння української проблеми.

ОСТАННІ ВІСТІ

ЗАКІНЧИВСЯ КОНГРЕС НАЦ. МЕНШИН.

ВІДЕНЬ, 1. 7. ПАТ. Сьогодні покінчили ради конгресу нац. меншин. Передполуднем відбули ще над поведінкою Ліги Націй супроти змалень нац. меншин. Ген. секретар конгресу А. менде оголосив резолюцію, яка домагається реформи дотеперішньої процедури в меншиній справі. Пос. Рудницька виголосила реферат про положення українців у Польщі. Прийняли до гострої перепалки між предс. Вільфаном і представником мадярської меншини в ЧСР, гр. Ештергазі. Коли Е. став говорити про положення мадярів у Словаччині, перервав йому кілька разів д-р Вільфан. Після гострої перепалки д-р Вільфан дістав гострого серцевого атак, тому мусіли засідання відложити до пополудня. Після ухвалення низки резолюцій конгрес закінчився сьогодні вечером.

СПРАВА ВІДШКОДУВАНЬ.

ЛЬОЗАННА, 1. 7. ПАТ. Фон Папен повідомив Мекдональда, що ще не має вказівок із Берліна в справі реаскураційної клявузі, якої врителі домагаються від Німеччини на випадок, колиб Зл. Держави даліше зажадали сплати довгів. Фон Папен просить дати остаточні пропозиції врителів. Над устійненням тих остаточних пропозицій реп. комітет працював ціле передполудне і пополуно під неprisутність німецьких делегатів. Німецька делегація бажав відсунути рішення в справі відшкодувань аж після німецьких виборів. Це тому, що німецька делегація сподіється, що англійська та французька теза наблизяться до себе і не могла би випасти по по лінії німецьких бажань, а фон Папен, як сам сказав, не хоче, щоб його вважали більше уступчивим, ніж Брінінг.

ЛЬОЗАННА, 1. 7. ПАТ. До Льозанни прилетів літаком Невіл Чемберлен. Його візав телеграфічно Мекдональд. До його приїзду приважують велику вагу.

ПАРИЖ, 1. 7. ПАТ. У висліді засідання ради мін. Ерїо підкреслив згідність думок Франції та Англії в осн. справах відшкодувань і довгів і в справі заг. характеру умови. Сподіється, що всі вел. держави небаром будуть тієї думки.

Німеччина не прийме тимчасового проекту.

ЛЬОЗАННА, 1. 7. ПАТ. Канцлер фон Папен і міністр Кроссбк заявили Мекдональдові, що Німеччина не може прийняти проекту лише тимчасової ліквідації відшкодувань головно, коли здійснення того проекту має бути залежне від заг. упорядкування справи міжнародних довгів.

ПРИХАЛА АМ. ДЕЛЕГАЦІЯ.

ЛЬОЗАННА, 1. 7. ПАТ. Вечером приїхав до Льозанни ам. делегація на роззбройну конференцію: Гібсон і Дейвіс. Вони конферували з Мекдональдом. Кажуть, що радили над довгами, які винні держави Зл. Державам і відшкодуванням та концепцією запевнення сплати тих довгів заг. сумою, яку заплатила би Німеччина. Можливе, що радили теж над роззброєнням у звязку з Гуверовою пропозицією.

ДЕФІЦИТ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

ЛЬОНДОН, 1. 7. ПАТ. У Вашингтоні в звязку з кінцем бюджетового року оголосили акосту дефіциту Злуч. Держав. Вносить він величезну суму 2.885 міль. дол. супроти дефіциту 900 міль. дол. за попередній рік.

ЗА ПРИПИНЕННЯ СОЦ. „ФОРВЕРТСУ“.

БЕРЛІН, 1. 7. ПАТ. Держ. трибунал у Лейпцигу заявився за припинення видавництва „Форвертс“, чого домагався міністр внутр. справ Німеччини Гайль. Постанова в справі заборони „Кельніше Фолькшт.“ западе на суботньому засіданні трибуналу.

ПОСУХА В НОРВЕГІЇ.

ОСЛЬО, 1. 7. ПАТ. У північній Норвегії катастрофальна посуха. Більшість трав і засіяні спалили сонішня жара.

ПОЛЬСЬКИЙ СТУДЕНТ ШПІОНОМ У ФРАНЦІЇ

ПАРИЖ, 1. 7. ПАТ. Часопис „Грінгоар“ значує, що арештований під закидом шпійона Бр., що подав себе за польського студента а вважає псевдонімом Фантомас, це один із найнебезпечніших агентів, яких СРСР уживає у Франції. При Фантомасі наїшли пляни конструкторів швидкострілів, яких уживають у летунстві. Арештований працював дуже енергійно у Франції мав цілу сітку співників, які помагали йому зв'язки зі шефами компартії, а коли дізнався які нові подробиці про зброєння, видавав відповідні поручення секретареві компартії, а о-кразі якого бача лана фабрика.

Людвик Макольдондра

Львів, вул. Павла 10. — Тел. 63-95.
(Проти нової брами Личаківського цвинтаря).
Приймає замовлення також на провінцію.

— Комуністична організація в Бесарабії. Політична поліція в Кишиневі викрила тайну комуністичну друкарню. Арештовано 30 осіб і конфісковано багатий матеріал у виді російських, румунських і малярських відош, друкованих у Радянщині. Всі арештовані призналися до вини і заявили, що у зв'язку з надходячими виборами приготували демонстрації в Бесарабії. Всі стануть перед воєнним судом.

— Ліквідують німецьку політехніку у Брні. Чехословацьке міністерство освіти рішило ліквідувати німецьку політехніку у Брні, тому, що в цьому місті є така сама чеська вища школа.

— Особисті вісті. У львівському університеті здержала ступень магістра філософії дня 28/6 ч. р. п. Дарія Охримовичівна.

— Підготовка виставки світлин города Львова буде обговорене на ширших сходинах УФОТО, які відбудуться дня 4. липня в год. 19. в домі Т-ва при вул. Ходоровського 15. Гостям раді, особливо тим, що люблять Львів.

Кооперація на Ковельщині.

„НАРОДНІЙ КООПЕРАТИВ“ У КОВЛІ.

12. 6. 1932 відбулися Загальні Загальні Збори „Народнього Кооперативу“. Відбулися вони всупереч заохоченню Наказ. Радою (правного) протестові, що Збори скликані Управою, правність якої закинувана в суді, вона навмисно неправами й участі в них не бере. Так поступила велика група членів, яка солідаризується з поведінкою Н. Р., а на Збори не прийшла. Присутніх з компанією Калюжний й Губа було на Зборах, коли це можна звати Зборами без „лапок“, 43 члени на загальну кількість 160. Головував на цих Зборах Г. Стаднюк, на внесок якого внесено приблизно таку ухвалу: „Хвилюю вийти з членів Окружного Союзу Кооперативу, щоб цим способом звернути увагу РСУК й вплинути на оздоровлення відносин“. Я ще від себе додаю до цього. Дійсно, треба, щоб РСУК звернувся свою увагу на О. С. К. й „Н. К.“ й відповідно поставився до усього того, що приносить там шкоду розвитку української кооперації на Ковельщині й у місті Ковлі. Додатковий вплив поведінки РСУК щодо цих кооперативних установ, як на місцеві відносини є невиспіваний. До Управи „Н. К.“ вибрали К. Стаднюка, М. Муравця (дн. „Діло“ ч. 120) й Гарбарчука, а до Наказ. Ради П. Доманицького, Новичевського, М. Мусевича, Шума, П. Рибка. На Збори, як виче згадував, прийшла своя братія, яку пан Калюжний скликав на передвирборче зібрання й муштрував, як вони мають заховуватись „опозицією“. (Який жаль, що опозиція не прийшла на

РІВНІСТЬ РІЗЬБАРСЬКО-КАМЕНЯРСЬКА. СКЛАД НАГРОБНИКІВ.

Збори). І який скандал трапився — Калюжний до Управи дістав 2 голоси „за“, П. Цишинський 10 „за“, а Губу цілком оминув. Вони думають свої „громадські“ методи консеквентно далі тут прищеплювати, а саме заявляють, що вони обов'язки нововибраним не передають, а крім того питають ревізора РСУК, який для них раніше не був ніяким авторитетом, чи можна ці Збори опротестувати. Усе це робиться задля особистих, шкурних інтересів. Але як з першою опозицією, що заскаржила їх до суду, для свого виправдання найшли мотив — вони сельробы, а тепер для другої опозиції, що твориться найшли інший мотив для своєї анархічної діяльності. „Н. К.“ захопили „уніатствуючі“. І така тут є „партия“. Панове Калюжний, Губа й Ко, пізно питають дороги у ревізора; ідуть далі так, як самі собі її промостили. Завели в „Н. К.“ безладдя, сваволлю, то користайтесь з їх наслідків. Новий „провід“ Н. К. нічим ліпший від старого; нічого для „Н. К.“ він не може дати, бо виріс на нездоровому ґрунті, що сам довгий час творив. Одна може буде на усе це рада. РСУК має подбати, аби в скорім часі „Народня Торговля“ відкрила у Ковлі свою складальню. Єдиний вихід з існуючої тут ситуації.

Про цікаву історію „Народнього Кооперативу“ — згадаємо ще окремо.

ОКРУЖНИЙ СОЮЗ КООПЕРАТИВ У КОВЛІ.

Фінансово-господарський стан О. С. К. дуже поганий. Торги зменшилися, дисципліна ослабла, адміністративні утиски не припинюються. В результаті — протести векслів, редукція службового персоналу, й навіть, здається, Дирекції збирається Н. Р. виповісти службу. В зв'язку з цим 25. 6. мала відбутись спільна нарада всіх органів О. С. К., на яку мав приїхати з „Центросоюзу“ дир. Шепарович. Коли треба, щоб їх рятувати, то не дивляться на „ундівський“ Центросоюз; давай директора й то головного. Бо самі не дають ради!

Іх здібність до конструктивної праці можна схарактеризувати влучним висловом нашого філософа Гр. Сковороди, який на критику його, Сковороди, творів харківським архієреєм, так висловився: „одно дело бити архієреєм, а друге — писати стіхи!“ Одно діло бити сельробом і безглуздо де треба й де не треба галасувати, а друге — вміти розумно, планово працювати.

К. Систалюка Наказ. Рада завісила в правах члена Наказ. Ради О. С. К. Яж не оборонець О. С. К. із Каміньки Струм. (Кооп. Вісті з дня 15. 6. 1932).

„УКРАЇНБАНК“ У КОВЛІ.

26. 6. 1932 р. відбулись річні Загальні Збори „Українбанку“, на яких було присутніх уповноважених понад 90 осіб. Збори, як на місцеві умовини, були досить багаточисельні, бурхливі щодо обговорення зачеплених справ й надзвичайний щодо часу їх тривання — почались в 12.30 год. дня, а скінчились в 2-й год. ночі.

фігур з тесового каменя, мармуру, граніту і сьніту. — Виконує гробниці, капітні, вістарі, бугельні роботи як цоколи, сходні, тощо по цінах можливо найнижчих і на догідні ратальні сплати.

Чим це пояснити, що Збори „Українбанку“ були багаточисельні й бурхливі та довготривалі?

Бачите, фінансовий стан „Уб.“, як викладає ревізор РСУК, є далеко неблизкий, а господарка банківська й каритіна. Положення „Уб.“ майже катастрофічне. І нібито, цілком зрозуміло, коли такий стан установи, то члени її мають якнайбільше й найактивніше вжитися й долати й подбати про способи її виправлення. Але викладе понад 20.000 зол. страт. Але це не все! На звіт річний й звіт з ревізії виявилась гарна й жава дискусія. П. Доманицький, член Управи „Уб.“, крутився як муха в мазі. І правильно Заг. Збори поставили до Управи — звіту не ствердили, абсолютну не уділили, а ще прийняли резолюцію С. Підгірського, до Управу за надужиття потягнути до цивільної відповідальності, а то й до карної.

Але слухайте, люди добрі, кого ці Збори вибрали до Управи на три роки, що малиб санувати „Уб.“. Скуру Управу вибрали в старому складі — о. Кондратовича, П. Доманицького й М. Косача (останній потім став в цьому році на місце В. Томашівського, виключеного з членів „Українбанку“). Трудно повірити! Але це факт. У нас все можливе! „Волинська тиха сторона“. До Наказ. Ради вибрані: Т. Васюта, М. Мусевич, О. Каміньний, Пахольчук, Бондарук Л.

Ковельщина

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЧОРНІ І Б.

В неділю, 3. липня розіграє Україна змагання з мист. А-клас з Чорними І. Б. на грині Чорних в год. 3.45 попол. Після тих змагань зачнуться в год. 5.30 змагання за мист. Ліги Чорні — 22 п. п. (Седльце).

СОКІЛ IV. — МЕТА.

Змагання за мист. в коп. м'ячі повипих дружин відбудуться в неділю 3. липня ч. р. в год. 8.15 на грині З. полку міх. при вул. Клепарівській. Дружини соціально підготовляються до цієї стрічі та виставлять свої найкращі склади.

ДНІПРО ЧОРНОМОРЦІ.

В неділю 3. ч. м. в год. 9. рано на площі „Свободи“ (Замарстинів), доїзд трам. 5 і 9) відбудуться мистецькі змагання за мистецтво У. С. С. між дружинами „Дніпро“ (Вишніки) і „Чорноморцями“ (Жовківське-Засілля).

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 1.VII. 1932р за масло експортне та десерне ціна 2.20 зол., а літру молока 17—18 сот., літру сметани 0.90 зол., а смет. 3.60—3.70 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Кіно.

АПОЛЬО: „Кайдани жинувшини“ та „В далекій сніт“.
КАСІНО: „Королева підземелля“ (Лж. Грегфорт).
КОПЕРНИК: „Капітан Гвелен“ (Гейрі Купер), „Макабіяла“ та „Джозефіна Бейкер із своєю трупом“.
ЛЕВ: „Кинь Дракула“.
МАРУСЕНЬКА: „Капітан Гвелен“ (Гейрі Купер), „Макабіяла“ та „Джозефіна Бейкер із своєю трупом“.
МІРАЖ: „Прощай Ліліяно, прощай Мискот“ (Ліліяна Гарвей, Іго Сим).
ОАЗА: „Цвіт Альжир“.
ПАН: „На захолі без змін“.
ПАЯС: „Який батько, такий син“ (Ал. Менжу).
ПАСАЖ: „Сталева дозона“ та додатки.
ПРОМІНЬ: „Жінка в багрянці“.
СОНЦЕ: Гарі Пль і Чаплін.
СТИЛЕВ: „Жінка на місці“.
УТІХА: „Винитий зід права“, „Біла Таля“.
ХИМЕРА: „Чар танга“ та звуковий додаток

Львівське радіо.

Неділя, 3. липня 1932.

12.10 Метеор. комунікат, 12.15, 13.10 Муз. поранок, 12.55 „Як приходить до відрини умови праці“, 14.00 „Гірське підземелля та організм людини“, 14.15 Музика на устну гармоніку, 14.30 Штучні політи, 14.50 Пісні, Ян. Орловської, 15.05 „Новочасна сільська господарка“, 15.25 Музика, 15.40 Дяк молоді „Що чути в а світі“, 15.53 „Бувайте здорові“ (розмова конкурсу загадок, 16.55, 18.15, 19.50 Грамофон, 16.30 Мадарські пісні, 16.45 „Дні романтичні підкарпатські закутки“, 17.00 Коштор, 18.00 „Каліостро“, 18.20 Легка музика, 18.50 Сп. репитуль Діни

(тенор), 19.35 Техн. скрипка, 19.50 Пасканія коней, 20.00 Концерт оркестри філарм., 22.00, 22.40, 22.42 Спорт, 22.05, 22.50 Танк. музика.

Понеділок, 4. липня 1932.

12.20, 15.10 Грамофон, 12.40 Метеор. комунікат, 12.45 Інаугурація вакац. учит. курсів, 15.00 Господарський комунікат, 15.40 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Балада у фр. мові, 17.00 Нар оркестра, 18.00 „Авр. Лінкольн“, 18.20 Легка й танк. музика, 20.00 Авд. з нагоди нац. свята, Півн. Америки, 21.35 „Мистці довгого життя“, 22.00, 22.50 Танк. музика, 22.20 Три знаки запиту, 22.40 Спорт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Наддніпрянський Український Театр — Дир. П. Карабіневича.
Ліско, 1. VII. Барон Циганів; 2. VII. Пльч Ізраїл; 3. VII. Маруся Богуслава; 4. VII. Чесна Сузанна; 5. VII. Гейша.
Балгород, 6. VII. Барон Циганів, 7. VII. Маруся Богуслава; 8. VII. Чесна Сузанна; 9. VII. Гейша.

Новий Український Театр „Зоря“ під управою Н. Войтовича, артистичним провозом Оселяна Неделки.
В Руані — Зимна Вода: 2. VII. Реалі, 3. VII. Залізний медик; 4. VII. Нудьга. Опис театру переїздить до Мостиськ і Перемишля.
Управа заагажує до хору тенора і сопраністки.

Повідолюємо, що бюра Союзу Українських Власників Реальностей перенесено на вул. Руську ч. 3, 1. пов. Урядові години для сторін від 12 до 1. аполудне.

Бурса ім. Ів. Франка в Яворові прийме на 1932-33 шк. р. 75 гімназійних учеників і з вищих клас вселюдних шкіл на ціле удержання враз з хлібом за місячною оплатою до Бурси ч. 1, по 50 зол., до Бурси ч. 2, по 35 зол. Ученики можуть бути приваті також за харчі в значно меншій кількості, як це було зазначено досі. Дійсно убогі можуть дістати знижку. — Управа. 2139 2—2

Зізд Товаришів, що в 1912 р. адали іспит зрілості в українській гімназії в Перемишлі, проєктований на день 4. липня ч. р., відложеной на пізніше. За Комітет: І. Квасниця.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ ПОДЕШЕВІЛИ! Купуйте, направляйте у фірмі: Домбровський-Розважеский, Академічна 2. 1993 6—?

ОКАЗІЙНО продається „Історія України“ Грушевського, томи І—VII. в гарній оправі (півшкірок). Інформації в Книгарні „Рідна Школа“, Львів, Сикстуська 20. 2147 1—2

ЯРЕМЧЕ вілля „Чорногірчик“, найздоровіше положення, соняшні кімнати, першорядний харч, п'ять разів денно, ціни дешеві. Зголошення: Герчук, вул. Карла Обста, Яремче. 2145 1-2

РОВЕРИ, ГРАМОФОНИ, ПЛИТИ, МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ, а також бір плит ГРАМОФОНОВИХ УКРАЇНСЬКИХ та інших.

Гурт. Л. Гуттерер, Львів, Сикстуська 19/Д. Деталь

РУТИНОВАНИЙ соліциатор шукає засади за скромною винагородою. Зголошення Адміністрація під „Збіжжя“. 2-1

ДОРА при Яремчу, пансіон „Терек“, кімнати верандові, пляжа над Прути. 2008 7-8

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Примар Др. А. Шварц

у нед. шкіри, венер. та косметичні ЛЬВІВ, СЛОВАЦЬКОГО 4, ТЕЛ. 16-41. Лічення плям, бородавок, волосся. Дітермія, кварцева лампа. ВЕРНУВСЯ.

ФОТОГРАФУВАННЯ 50% ДЕШЕВШЕ НАПНОВІШИМИ фотографічними моделями 1932 АПАРАТИ: Zeiss-Ikon, Leitz Rolleiflex, Kodelle, Cerot, Dolly, Roden stock і інші.

НАЙСВІЖІШІ матеріали: Папери — Папери — Папери — Хемікалії. ПОСПІШНА ОБІГІТІЯ аматорських робіт акце май ліпші праці із добром матеріалів

Фото-Радіо-Пальс, Львів, пл. Марійська 1 (зім Шпрехера).

Присилайте передплату!